

MURNY (3) ai

sg f N murnå (2). ◇ pl L murnych (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „mur” ‘ściana z cegieł lub kamieni’ (3) :

Wyrażenie: »loch murny« = zagłębienie, wnęka w murze (1): Irzykowie, ktorzi fie w lochach murnych chowáyą. *Mącz* 12c.

bot. Zestawienie: »murna ruta« = *Asplenium rutamuraria* L., zanokcica murowa; paproć zimotrwała z rodziny paprotkowatych (*Polypodiaceae*), pospolita na ocienionych skalach wapiennych i starych murach; *callitrichon*, *capillus Veneris* *Mącz* (2): *Callitrichon*, *Capillus Veneris*, herba est pulchros faciens crines, Murna ruta/ włafniey Pánny Mariey włoski/ ziele yeft. *Mącz* 32b, 34c.

Synonimy: zest.: »Matki Bożej włoski«, *zanokcica*.

Cf MIEDZYMURNY, **MUROWNY**, **MUROWY**